

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Boldog újévet!

Ismét elmúlt egy esztendő és ajkunkra vesszük a szokott üdvözlő köszöntést: Boldog újévet kívánok. Érezzük, az új év, melyre ébredtünk, mint egy óriási kérdőjel áll előttünk. Senki sem tudja, hogy mit hoz. A bizonytalanság pedig mindig a legborzasztóbb az emberre nézve. Fájdalmat, szenvedést, nélkülözést fel tudunk viselni, de bizonytalanságot csak rövid ideig, mert ez viseli meg az embert legjobban. Ezért üdvözljük egymást, amint találkozunk a boldog újévet köszöntéssel.

Természetesen ez annyira szokássá vált nálunk, hogy csak kevesen gondolják meg a köszöntés értelmét, azonban ez nem változtat a valóságon semmit. Az ember érzi, hogy sorsa bizonytalan, de szeretné, ha a bizonytalanság helyébe boldogság jönne és ezért kívánják ezt egymásnak.

Nem akarunk semmit a régi szokás ellen mondani, de kérdezzük, használunk-e egymásnak az ilyen jókívánsággal? Nem, ha ez üdvözlés pusztá formá és csak szokásszerűleg történik; igen, ha e kívánság valósággal Istenhez intézett fohász. Ez esetben tudjuk, hogy Isten meghallgatja a hívő lélek imádságát. Bármint intéztesse is jókívánságok hozzánk, kérdés az, hogy szükséges-e nekünk a bizonytalanságban maradni és a véletlenre bízunk az új évet?

Egyáltalában nem. Meg van rá a mód, hogy még a jelen borzasztó háborús időben is nyugodtan tekintsünk az eljövendő dolgokra. Félnünk nem kell, ha amaz alapra állunk, amely tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Tudjuk akkor, hogy a napok és évek elrepülhetnek mellettünk, de mi nyugodtan megmaradhatunk helyünkön a legnagyobb biztonságban.

Hol van tehát ez a hely? Ki az aki ily biztonságba helyezhet bennünket? Ezt ismeri, felér mindenünkkel a világban. Mert mindenünk, sőt mi magunk is elmúlhatunk és semmi sincs körülöttünk, amiről elmondhatnánk, hogy bizonyosan építhetünk, vagy számíthatunk rá. Tekintetünket tehát felfelé kell emelnünk, nem-e veszünk észre ott Valakit, aki azt mondhatja: Ég és föld elmúlik, de az én beszédeim megmaradnak örökké.

Valóban! E szavakat hallván, eszünkbe jut, hogy Ő azt is mondta, hogy neki adatott minden hatalom a mennyen és a földön. És ha tovább gondolkodunk, halljuk az Ő további kijelentését, hogy velünk leszen minden napon a világ végéig. És e szavak legyenek ama fundamentum, amelyre az új évet építeni akarjuk.

Boldog új évet! E köszöntés csak akkor fog bennünk örömet kiváltani, ha megvan e fundamentum, amelyre helyezkedni fogunk az új évben. Kérdezzük meg hát magunkat az évfordulón, mire építjük a boldogságra való reménységünket. A véletlenre, vagy pedig az üdvözítő Jézus amaz örökértékű kijelentéseire, melyeket a Szentírásban megtalálunk?

Újévi ének.

Örök Isten! kinek esztendők
Nincsenek létedben,
Jelen vannak múltak, jövődök
Egy tekintésedben:
Minket pedig mihelyt születünk,
Már a koporsó vár;
A bűn miatt lefoly életünk
S a halál velünk jár.

Oh: mily sokan elaluvának
A múlt esztendőben,
Rik nálunknál jobbak valának
Szálltak temetőbe;
Minket pedig, kedvező Atyánk!
Eddig fakargattál,
S ez új esztendőt derítvén ránk,
Erre eljuttattál!

Uram! a Te lelked ereje
Velünk ily jót tegyen,
Hogy jó kedvednek esztendeje
Ez az új is legyen;
Atyai karoddal forgassad
A mi dolgainkat,
Dicsőségedre igazgassad
Minden szándékinkat!

Adj minékünk megújult szívet
És új indulatot,
Te hozzád mindenekben hívet
És szent akaratot!

Újítsd meg rajtunk a Te képed,
Mely áll szent életben,
Hogy lehessünk választott néped,
Élvén szeretemben!

Apróságok Wesley életéből.

27. Keresztényi bőszivűség. Ha valahol nem volt hely a vallásos rajongás számára, úgy Wesleynél bizonyosan nem volt. A londoni gyülekezetnek volt egy tagja, akinek különös nézete volt egy bizonyos dolgot illetőleg és ezzel nyugtalanította a gyülekezetet. Wesley Károly ezt megtudta és eltiltotta a gyülekezettől. Amikor a legközelebbi gyülekezeten jelen volt Wesley János, az a bizonyos férfi megkérdezte őt, hogy vajjon ő ki lett-e zárva a gyülekezetből az ő különös nézete végett? „Milyen nézet végett?” kérdezte őt Wesley. „A kiválasztásra vonatkozó véleményem végett” válaszolta ő. „Én azt hiszem, hogy egy bizonyos számú ember kezdettől fogva kiválasztatott az üdvösségre és ezek bizonyosan üdvözülnek, az emberiség másik részének ellenben el kell vesznie.” Wesley csupán az mondta neki, hogy ő sohasem tudakolta az ő véleményét ezt illetőleg. Csupán annyit vár el tőle erre vonatkozólag, hogy civakodás által másokat nem fog nyugtalanítani. De ez nem akart szóra hallgatni, mire Wesley még hozzátette, hogy attól tart, miszerint e nézet sem neki, sem másoknak használni nem fog. A rajongó erre azzal fenyegetőzött, hogy a világba ki fogja kürtölni, hogy Wesley János és Károly hamis proféták és hogy gyülekezetükben 14 napon belül zavar fog támadni. Végre eltávozott és Wesley nyugodtan menni hagyta.

28. Wesley nézete a halálra való készenlétről. Wesleyt egyszer egy úrhölgy így szólította meg: „Feltéve, hogy tudná, hogy holnap éjjel 12 óraker meg hal, hogyan töltené el addig óráit?” — „Hogyan, asszonyom? Épen úgy, amint azt amúgy is tenni szándékozom. Ma este Gloucesterben prédikálnék és holnap reggel is. Azután Tewkesburybe lovagolnék, délután prédikálnék és este meglátogatnám a gyülekezeteiket. Azután Martin barátomhoz mennék, aki éjjeli szállásra magához hívott. Eltársalognék vele, azután szokásom szerint áhitatot tartanék a családjával, erre visszavonulnék szobámba, Isten kegyelmébe ajánlanám magam és lefeküdnék, hogy a dicsőségben ébredjek fel. Békességben fekszem le és legott elaluszom; mert Te Úram egyedül adsz bátoroságos lakozást. (Zsolt. 4, 9.)

29. Wesley nézete az ész használatára

vonatkozólag. Wesley atyja egyszer így szólt János fiához, mikor ez még fiatal volt: „Gyermekelem, te mindent egyedül az ész erejével vélsz elintézhetni, de lassankint ráfogsz jönni, hogy a világban mily keveset intéznek el csupán az ész segítségével.” „Valóban nagyon keveset”, mondá Wesley mikor férfiúvá lett.” A legtöbb ember, mint Isten igéje mondja, ítélő képességét szenvedélyének befolyása alá helyezi. Szendély és előítélet uralkodnak a világban az „ész” neve alatt. Nekünk, mint keresztényeknek feladata, amennyire csak tehetjük a vallást az ésszel egybekapcsolni.”

Egy más alkalommal ezt írta neki atyja: „Az aki hisz és mégis az ész ellen szól, az vagy pópista vagy entuziasta. Az pedig aki a kijelentést az ő gyenge esze szerint akarja megítélni, az vagy félig deista vagy tévtanító. Oh, kedvesem, kormányozz biztos kézzel Scilla és Karibdisz között!” És Wesley megfogadta apja tanácsát bibliai értelmében, amennyiben gyermekdeden hitt Isten kijelentésében, mint legfőbb észben és tökéletes isteni igazságban.

30. Wesley és a hamis proféták. Voltak Wesley idejében Londonban férfiak, akik azt hitték, hogy a jövőmondás lelkét bírják és azt hitték, hogy 1764 február 28-án a világnak vége lesz. Sokan hitték ezt és a tömeget óriási félelem ragadta meg.

Amint Wesley ezt meghallotta, teljes erejével fellépett ez ellen és kijelentette, hogy e jövőmondásnak hamisnak kell lenni, ha a Biblia igaz. A meghatározott nap elérkezett. Wesley a következő igék alapján prédikált: „Készülj Istened elé, oh Izráel”. (Amos 4, 12.) Bár ő ama jövőmondást, mintha a világnak ez éjjel vége lenne teljesen hamisnak állította, úgy mégis sokan féltek lefeküdni és mások kimentek a szabadba, miután azt hitték, hogy vagy a világnak lesz vége vagy egy földrengés elpusztítja Londont.

A szokott órában Wesley pihenni tért és nagyon nyugodtan aludt egész reggelig, melynek világossága a jövőmondás fonakosságát bebizonyította és a hamis profétákat meghazudtolta.

Ez időben néhány férfi jött Wesleyhez, akik szintén rendkívüli profétáknak adták ki magukat és azt mondták neki, hogy őket Isten bizta meg, hogy közölkék vele, miszerint ő még nem született újonnan. Ennek pedig most meg kell történni; addig ott akartak maradni, hacsak azt nem kívánja, hogy odakint várjanak.

Wesley az imaterembe küldte őket, hogy ott várjanak, jól tudván, hogy a próbát meg nem állják. Igen hideg volt azon nap,

az állítólagos próféták addig vártak az imateremben, amíg kitudták tartani, azután megszöktek és többé sohasem jelentkeztek.

A szerkesztő rovata.

Az évforduló alkalmából szívélyesen üdvözljük k. olvasóinkat. Adja a Mindenható, hogy az új esztendő mindnyájuk számára sok örömet és boldogságot hozzon. Különös kívánságunk, hogy édes hazánk beborult ege mielőbb kiderüljön és a békesség angyala lakozzék közöttünk! *Boldog újévet!*

Mint Funk prédikátor úr írja nekünk, a nov. 15.-én Budapesten megtartott ifjúsági egyesületi otthon ünnepe kiválóan sikerült. Az egyes zeneszámok nagy virtuozitással lettek előadva. Dr. Földes ügyvéd úr az „otthon” szükségességéről tartott beszédet és kiemelte, hogy a mindenható Isten végtelen szeretetében mindnyájunknak készített egy örök otthont az Úr Jézus Krisztus által. — A vörös kereszt javára 67.64 korona gyűlt össze.

Nov. 29. megtartották Budapesten az „alkohol ellenes” vasárnapot. Az ünnepélyen a gyülekezet prédikátora 1 kor. 6, 10. 11. alapján tartotta meg beszédét. Volt ezenkívül néhány szép énekszám is. Az alkohol ellenes fogadalmat 20 egyén írta alá.

Az új esztendőben szeretnénk a „Békeharang”-nak több olvasót toborozni. E fontos munkát legkönnyebben az eddigi t. előfizetők végezhetnék. Ők saját tapasztalataikat beszélhetik el ismerőseik körében és úgy ajánlhatják a Békeharangot az új évre. Bár csak minél többen indítatva éreznék magukat e nemes munkára, mert az idő rövid és hamar lejár.

Az új év egész első hetét a világ keresztényei buzgó és együttes imádkozásra szokták kihasználni. Reméljük, hogy ez tökéletesebben fog megtörténni a jelen esetben, mint valaha. A fél világ fegyverben áll. A vér patakokban folyik. Legyen hát végre minden hívő keresztény együtt és kérjük az ég és föld Urát, hogy e rettenes idők mielőbb véget érjenek, hogy az új évben mielőbb megéljük a békesség eljövételét. Isten meghallgatja az imát és ezért bizalommal és rendíthetetlen hitben járuljunk trónusa elé!

Szabadság.

Több év előtt a börtön igazgatói azt javasolták a kormánynak Ohio-ban, hogy az állami börtönből öt fegyencet bocsásson szabadon, jó magaviseletük jutalmául. A kor-

mányzó azzal a feltétellel egyezett bele, hogy a dolog titokban marad és egy fél év múlva az az öt bocsáttassék szabadon, akik legjobban viselkedtek, tekintet nélkül arra, hogy egyébként kicsodák. Hat hónap múlva a fegyencek a börtön kápolnájába lettek szólítva és az igazgatók is megjelentek. Az elnök a szöszékre lépett és így szólt: „Öt szabadság levél van a kezemben”. Az egész kápolnában halálos csend volt. Némelyek elhalványodtak. A feszültség leírhatatlan volt. Olyan volt, mintha valamennyi szív megszűnt volna verni. Az elnök magyarázni kezdé, hogy ez hogyan történt, de a börtön káplánja félbeszakította és így szólt: „Nevezze meg őket hamar; a szegények várakozásuk alatt meghalnak; tartsa meg beszédét azután.” Az elnök elkezdé: „Ime, *Johnson Ruben*, itt a szabadság leveled.” Oda tartotta az okmányt, de senki sem jött érte. „Itt vannak a fegyencek valamennyien?” kérdé a felügyelőt. Ez igennel válaszolt. Az elnök kiáltja: „Itt van, *Johnson Ruben* szabadság levele, a kormányzó aláírásával és pecsétjével: Ön szabad ember.” Senki sem mozdult. Mindenki ismerte *Johnsont*, mert már 19 éve ott volt. A fegyencek közül többen feléje tekintettek, azt várván, hogy felkel. De *Johnson* maga is körültekintett, hogy lássa vajjon ki az a szerencsés, aki visszanyeri szabadságát. Végre a káplánra tekintett, aki odaszólt hozzá: „*Ruben*, magát értik!” Mégegyszer körülnézett, hogy nem-e ül mögötte még egy másik *Ruben*. A káplán másodszor kiáltá: „*Ruben*, magát, magát értik!” Mikor a káplán harmadszor kiáltá: „Magát értik, *Ruben*!” akkor kezdett virradni az öreg ember szívében. Felkelt és lassan közelgett, mialatt egész teste remegett. Elfogadta a szabadság levelét, megnézte, visszament helyére, leült, kezeit arca elé tartotta és sirt. Mikor parancsot adtak a visszavonulásra, akkor *Johnson Ruben* is a sorba akart állni és kivonulni; de a káplán feléje kiáltott: „*Ruben*, lépjen ki a sorból! Maga szabad!” Most végre teljesen tudatára ébredt annak, hogy szabad. —

Igy tesznek sokan az evangéliummal. Azt hiszik, hogy a szabadság levél mások számára van, nem nekik. Azt hiszik, hogy Isten a jó embereknek akar megkegyelmezni; de Isten bűnösöket akar megtartani. Az Ő kegyelem szabadság levelét minden bűnösnek felajánlja és aki akarja, elveheti, akárki is volna. A leghaszontalanabb ember az utcán, a legnyomorultabb bűnös, a legnagyobb iszákos ember, tolvaj és gazember is hallhatja, sőt kell is, hogy meghallja. Jó hírt hozok számárá, mert az Úr parancsa így szól: „Prédikáljátok az evangéliumot minden teremtményeknek.”

Újévkor.

Isten házába gyűl
A hívő nép újévnek ünnepén;
Holott forró imát
A buzgó néppel híven mondok én.

És a fohász imígy
Száll ég felé: ajándékozz nekünk
Az új év kezdetén
Új szívet új lelket, jó Istenünk!
Tompa Mihály.

Az ezüst. Mal 3, 3.

Teofron egy aranyművesnél látta, hogy egy darab ezüst, miután egy darabig az olvasztó tégelyben parázson volt, egészen tiszta lett, mind a víz és átlátszó, mint az üveg. Mikor később a szobában néhány finom kidolgozott műtárgyat pillantott meg, megkérte az aranyművest, hogy legyen szíves és mutassa meg neki, hogy hogyan készülnek ezek. Az aranyműves ezt készséggel meg is cselekedte.

Hazamenet elgondolgotott Teofron a látottakon és rájött, hogy azokból két igen jó példázatot lehet adni, melyek a kereszt hasznát mutatják. Az első: egy olvasztó tégely a tűzön, melyben ezüstöt tisztítanak, ezzel a felírással: „Javunkra!“ — A másik: egy kéz, amely ezüstöt kalapál egy formán, e felírással: „A verés által lesz a kép más!“

Mi emberek — így gondolkodott tovább — ezen élettelen tárgyakkal kedvünk szerint bánunk, tűzbe rakjuk és víz alá merítjük azokat. Kalapáljuk és megdolgozzuk azokat a mi gondolataink szerint sokféle módon, csak hogy alakot öltsenek és használhassuk. Miért vesszük rossz néven Istentől, hogy velünk is sokféleképp bánik és az Ő szent és jó akaratát viszi véghez rajtunk? — Az ezüstműves épen úgy kedveli azt az ezüstöt, melyet tűzön tart vagy ver, mint azt, amelyik már az üzlete asztalán fénylik, épen úgy Isten tiszta szeretete az, amely bennünket övez, amíg a világban a szenvedések tűzében és a kereszt súlya alatt vagyunk, — és amelybe foglalva vannak azok a kiválasztottak, akik már a dicsőségben dicsérik Istent a keresztért, amely által lettek alkalmasakká a menyországra. — Amikor Teofron e gondolatokba merülve hazaérkezett, így folytatta: „És ugyan mi volna az, ami a világban nem emberi szorgalom és sokszoros kényszerítés útján lett alkalmas a használatra? A gyapjúból lesz a szövet, de előbb meg kell kárdozni, festeni, fonni, préselni. Itt áll egy korsó, egy pohár: tűzben voltak; itt áll egy asztal, egy szék, egy pad: fejsze és gyalu alatt nyerték jelenlegi alakjukat. Miért nem akarom én a keresztet, amely által engem Istenem akaratára, szolgálatára és dicsőségére akar alkalmassá tenni? Az én jelképem a jövőben ez legyen: egy szív, amely az olvasztó tégelyben és tűzben van, e felírással: „Javamra!“

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csurog, Szűk-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megyé.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.